

عنوان مقاله:

شناخت روند طراحی یکپارچه و مقایسه با روند طراحی سنتی

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مینا سعادت‌مند - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری گرایش فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران

حسام باحجب حبیبی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری گرایش فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی روند طراحی یکپارچه، به عنوان روندی کارآمد برای انواع پروژه ها به خصوص پروژه ای ساختمانی، برای رسیدن به ساختمان هایی با بالاترین عملکرد، پرداخته است. هدف از این پژوهش تحلیل روند طراحی یکپارچه و شناسایی ویژگی ها و مراحل آن و مقایسه با روند های طراحی سنتی میباشد. روش مطالعه در این پژوهش تحلیلی- توصیفی است و براساس مطالعات انجام شده به تعاریف، مراحل، مزایا و روابط بین اعضا در روند طراحی یکپارچه و در آخر به مقایسه آن با روند سنتی پرداخته شده است. به طور کلی، روند طراحی یکپارچه رویکردی بر ای طراحی ساختمان است که می کوشد در حالی که در محدودیت بودجه ای و برنامه ریزی قرار دارد، به طیف گسترده ای از اهداف زیست محیطی و اجتماعی دست یابد. این روند به یک تیم چند رشته ای و مشارکتی متکی است که اعضای آن بر اساس یک دید مشترک و درک جامع از پروژه تصمیم می گیرند. این روند در کل حیات پروژه، قبل از شروع طراحی تا تصرف و بهره برداری وجود دارد. روند طراحی یکپارچه منحصر برای طراحی ساختمان با کارایی بالا مورد استفاده قرار نمی گیرد بلکه یک رویکرد انعطاف پذیر است که می تواند تقریباً در هر نوع از طراحی یا روند تصمیم گیری اعمال شود. مزایای اصلی و کلی روند طراحی یکپارچه شامل: تحقق اهداف و اهداف چالش برانگیز، تحقق ساختمان هایی با کارایی بالا (پایدار)، تحقق راه حل هایی بهینه تر و یکپارچه تر، حداکثر مزایا و کیفیت، کمترین هزینه، روابط تیمی خوبی که ممکن است منجر به مشارکت پایدار بر ای پروژه های آینده شود.

کلمات کلیدی:

روند طراحی یکپارچه، روند طراحی سنتی، مراحل روند یکپارچه، روابط اعضا، مقایسه روند، مزایای روند طراحی یکپارچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1003462>

